

neder flere eller færre under militær Uddannelse, naar de ellers ere stiftede til denne Gjerning, har kun lidt at sige, ja, det kan endogsaa for mange af de Unge have en gavnlig Indflydelse paa deres øvrige Liv; militært har det den Betydning, at disse Folk blive dygtigere Soldater i Bataillonerne og gjøre Gavn for hele Udfdelingens, Kompagniets eller Bataillonens Holdning, naar de have faaet en saadan længere Uddannelse i deres yngre Aar, og de ere selvfølgelig til større Nytte for en mere omhyggelig Uddannelse af de værnepligtige Befalingsmænd, end det kunde ske paa anden Maade. Det har altsaa sin særegne militære Grund. Men turde jeg nu spørge, hvorledes er det muligt, at disse ærede Medlemmer, der saaledes maa gjentjende deres Forslag i alle Stykker paa dette nær efter deres egne 110 Indstillingspunkter, sammen med os derefter kunne staa op heri Salen ved 3die Behandling og igaa og gjentage, at det Forslag er det værste Utsyke, der nogensinde har ligget paa Bordet, at det strider mod alle Venstres Principer, og at det er den fletteste Lov, vi endnu have haat, eller som en anden Kollega yttrede, en Lov, som enhver Venstremænd maatte stemme imod. Denne nu fraværende Kollega yttrede dengang, at vi forlode Principet fra 1867, thi da talte vi om at hævde Stilling og Vilkaarbytnings Afkaffelse og vi fastslog dengang, at Drengene paa 14—16 Aar kunde uddannes paa Statens Bekostning, nemlig i Elevskolen. Jeg vil benytte Leiligheden, da jeg har set, at selv en saadan Udtalelse har kunnet finde Anklang, til at sige, at det er forsaavidt rigtigt, som der ikke i dette Forslag findes Noget om, at Stilling og Vilkaarbytning er affkaffet, skjøndt det dog staa i Loven af 6te Juli 1867, men Forsklaringen er den, at i 1867 havde man efter den gamle Værnepligtslov Stilling og Vilkaarbytning. Skulde denne Lovgivning hæves, saa maatte det, da vi ikke dengang kunde faae en Værnepligtslov med det Samme, ske ved Hærløven, og derfor blev Bestemmelsen indført i denne, men to Aar efter er denne Bestemmelse gaaet ind paa sin rette Plads, nemlig i den ny Værnepligtslov af 6te Marts 1869, og Bestemmelsen hører derfor ikke længere hjemme i dette Forslag. Hvorledes kan man da sige, at vi have hævet en saadan Ret, et saadant Krav paa Lighed for Loven med Hensyn til Værneretten eller Værnepligten, hvad man vil

kalde det? Det staa i den gjældende Lov, og det vil kun være en Overflødighed at gjentage det her. Og hvad nu Elevskolen angaar, hvor Drengene uddannes paa Statens Bekostning, da er det jo ikke en Fordring, vi have stillet fra Venstres Side, eller som Høire har sat sig imod; det er ikke en Erobring, vi gjorde i 1867, men omvendt. Vi vilde netop i 1867 have haft Elevskolen affkaffet strax ligesom i sin Tid Landkabetakademiet, men man gik ind paa det som et Kompromis, at lade den bestaa midlertidigt. Hvorledes kan det da betegnes som en Tilbagegang fra tidligere Tid, at vi nu søge at naae ved dette Forslag, hvad vi dengang forjæves søgte at naae, nemlig at de Mænd, der ville gaa den militære Vej, hellere maa bestemme sig dertil i en noget ældre Alder, da det saa bliver en Selvbestemmelse, istedetfor at lade Forældrene bestemme Børnene dertil, inden disse i deres 14—15 Aar have Klarhed derover? Jeg spørger altsaa: Hvorledes er det muligt, at de ærede Medlemmer i den Grad tør selv her i denne Sal vende Sandheden paa Hovedet og sige, at dette vort Forslag strider mod alle Venstres tidligere Principer? Tro de, at dette kan finde Gjengang eller være til Nytte for deres Sag eller for nogen god Sag hos nogen Mand i hele Landet? Det Demokrati, eller hvad de nu ville kalde det, som de Herre vilde bygge op paa den Slags Betragtninger, naae de aldrig frem med i Danmark. Det er min Mening. Det var Angrebet fra den anden Side imod dette Forslag. Samtidig med, at det saaledes er tilbageholdende, er det i finansiell Henseende fra dette Standpunkt — det erkjender jeg — ca. 540,000 Kr. billigere, end hvad det nuværende koster, og det sparer os for Tjenestebøge, som lavt anslaaet ville kunne andrage et Beløb af 1/2 Million Kr. Det er dette Forslag, som de Herrer igjennem det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgtreds (Bosjen) anbefale at stemme imod og maatte ogsaa stemme imod strax, saaledes at de ikke engang foretrække det for Landstingets Forslag. Mine Herrer! Det gjøre de lige overfor denne Minister, hvor, uagtet positive Indrømmelser ikke foreligge i Forslagsform under denne Behandling fra Ministeren, Ingen dog har kunnet mangle Opmærksomhed for, at der i forskellige af den ærede Ministers Udtalelser ligger antydet Indrømmelser imod vort Stand-